

и проч. Но кога е предъ имена-та существителны и прилагателны и отрицаніе-то ся относи на нихъ, а не на нѣкой глаголь, тога составлява съ ними едно слово и ся пиши наедно; както: незнаніе, неученіе, нечестіе.

3) Частица-та ни, кога е предъ слова-та ктò, чтò, кòй, чій гдѣ когдà, всегда ся пиши наедно съ ними; както: никто, ничтò, никòй, ничій, нигдѣ, никогда. Оба-че кога предъ тья слова ся полагають предлози, тога частица-та стои помежду, както: ни ѿ когò, ни къ чемѸ, ни ѡ чемъ ни ѡ кѸдѸ.

4) Частица-та нѣ отдѣлно никогда не ся нахожда, она всегда е соединена съ вышензложенны-те мѣстоименія и нарѣчія; както: нѣкто, нѣчто, нѣкой, нѣчій, нѣгдѣ, нѣкогда.

5) Глаголы-те ѣдѸ, ѣмлю, кога ся сла-гать съ предлози-те въ, съ, за благогласіе тога между глаголь-а и предлогъ ся полага букв. н; както: снѣдѸ снѣдòхъ, внѣдѸ, внѣдòхъ, внѣмлю внѣмлòхъ, буд. вонмѸ внòхъ, снѣмлю снѣмѸ снòхъ.

Така исто и глаголи-те ѣмъ или ѣмъ, ѣскѸю, и ѣшàю; кога ся съ предлогъ-а съ и